

17 กรกฎาคม 2569

การประชุมคณะกรรมการยกย่อง ด้านการพลิกโอมโครงสร้างเศรษฐกิจ ครั้งที่ 7/2569

ระเบียบวาระการประชุม

❑ ระเบียบวาระที่ 1

เรื่องที่ประธานแจ้งที่ประชุมทราบ

❑ ระเบียบวาระที่ 2

รับรองร่างรายงานการประชุมคณะกรรมการยกย่อง
ด้านการพลิกโฉมโครงสร้างเศรษฐกิจ ครั้งที่ 6/2569

❑ ระเบียบวาระที่ 3

เรื่องเพื่อพิจารณา

3.1 การพัฒนาระบบการเงินเพื่อสนับสนุนการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจควบคู่ไป
กับการรักษาเสถียรภาพด้านการเงิน

3.2 การปฏิรูปภาคการคลัง เพื่อการรักษาเสถียรภาพอย่างยั่งยืน

3.3 ภาพรวมประเด็นการพัฒนา เป้าหมายการพัฒนาและตัวชี้วัด ภายใต้ร่าง
แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 14 เศรษฐกิจ

❑ ระเบียบวาระที่ 4

เรื่องอื่น ๆ

4.1 ความคืบหน้าการยกย่องแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 14 สาขาอื่นๆ

4.2 กำหนดการประชุมคณะกรรมการฯ

วาระที่ 1

เรื่องที่ประธานแจ้งที่ประชุมทราบ

วาระที่ 2

รับรองร่างรายงานการประชุมคณะกรรมการยกย่องด้านการพลิกโณมโครงสร้างเศรษฐกิจ ครั้งที่ 6/2569

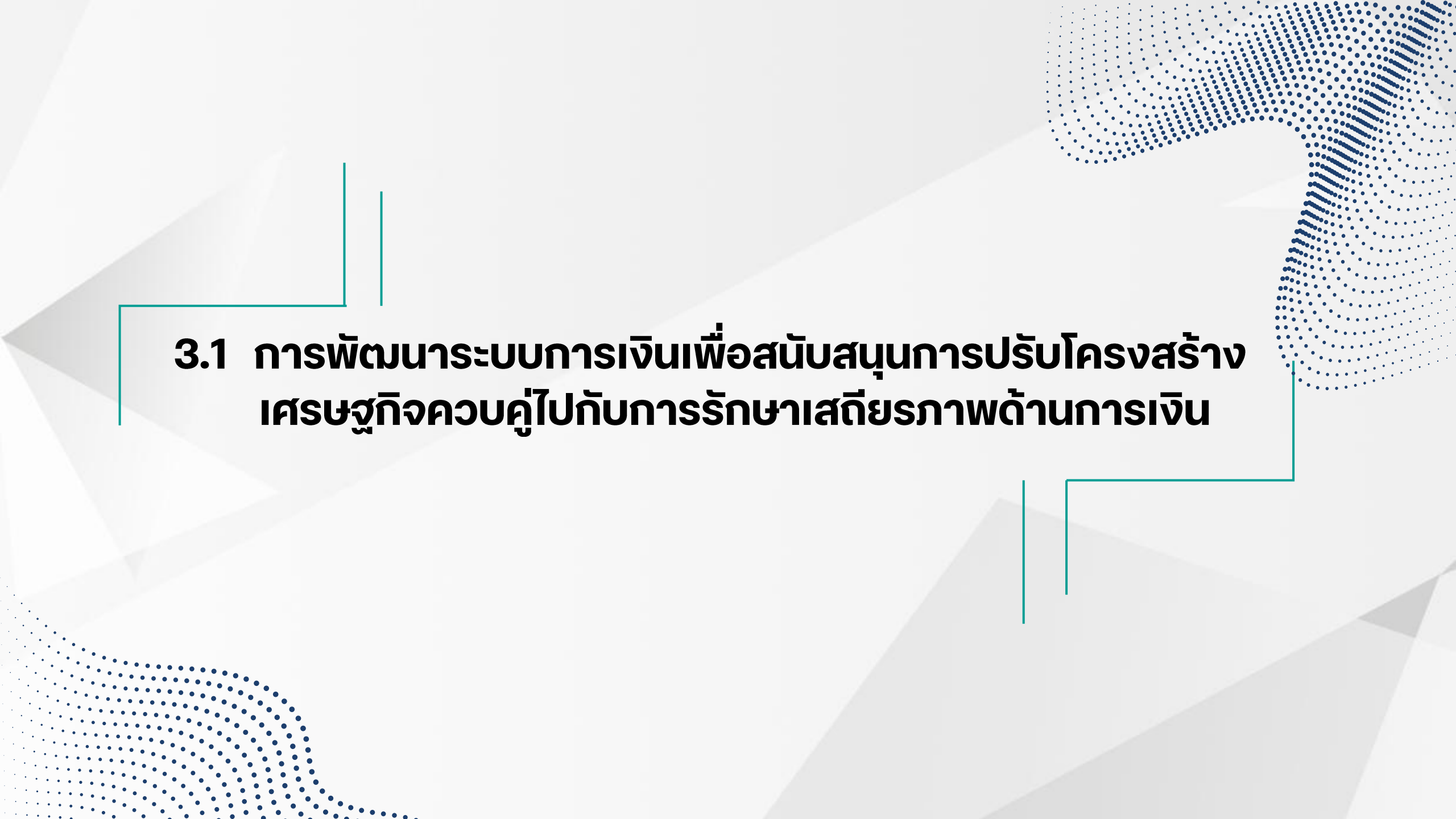
วาระที่ 3 เรื่องเพื่อพิจารณา

3.1 การพัฒนาระบบการเงินเพื่อสนับสนุนการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจควบคู่ไปกับการรักษาเสถียรภาพด้านการเงิน

3.2 การปฏิรูปภาคการคลัง เพื่อการรักษาเสถียรภาพอย่างยั่งยืน

3.3 ภาพรวมประเด็นการพัฒนา เป้าหมายการพัฒนาและตัวชี้วัด ภายใต้ร่างแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 14 เศรษฐกิจ

3.1 การพัฒนาระบบการเงินเพื่อสนับสนุนการปรับโครงสร้าง เศรษฐกิจควบคู่ไปกับการรักษาเสถียรภาพด้านการเงิน

กลไกทางการเงินเพื่อสนับสนุนการพลิกโฉมโครงสร้างเศรษฐกิจ

1. Low firm dynamism & Capital misallocation

- Productivity ของไทยปรับลดลงสะท้อน firm dynamism ที่ลดลง
 - Efficiency ในการบริหารสินทรัพย์ของบริษัทลดลง (within-firm, across-firm reallocation, net entry)
 - Young/small productive firms can't scale up; rising share of zombie firms
- Firm productivity กระจายตัวสูงสะท้อน capital misallocation
 - ธุรกิจและทรัพยากรไม่สามารถเคลื่อนย้ายไปสู่กิจกรรมที่มีผลิตภาพสูงได้ ส่วนหนึ่งจากบทบาทของภาคการเงินที่ทำหน้าที่ไม่สมบูรณ์

2. A dual-pillar approach: Boosting dynamism & Safeguarding stability

- Pillar 1: ภาคการเงินทำหน้าที่เป็น enabler สนับสนุน economic transformation
- Pillar 2: ภาคการเงินมี guardrails ช่วยหลีกเลี่ยงการสะสมความเสี่ยงเศรษฐกิจการเงินในระยะยาว

ความต้องการ financing ที่เหมาะสมกับ firm life cycle

Business risk	ความเสี่ยงสูงมาก feasibility ของธุรกิจยังไม่ชัดเจน	ความเสี่ยงสูง รายได้อาจ ยังผันผวน	ความเสี่ยงปานกลาง/ต่ำ รายได้เริ่มสม่ำเสมอ แต่ยัง ต้องลงทุนเพิ่มขยายธุรกิจ	กระบวนการทางกฎหมายใช้เวลานาน ส่งผลให้ • Firm พินตัวช้า • หลักประกันค้ำประกันในระบบ • สร้างต้นทุนแฝงให้กับระบบการเงิน
Financial risk	ไม่มีประวัติทางการเงิน หรือไม่มีสินทรัพย์ หลักประกัน	เริ่มมีข้อมูลทางการเงิน หรือสินทรัพย์ หลักประกัน แต่อาจยังไม่เพียงพอ	มีประวัติทางการเงิน ต่อเนื่อง หรือมีหลักประกัน เพิ่มขึ้น	

รูปแบบ financing สำหรับ firm ในแต่ละช่วง life cycle

ภาครัฐ	Subsidy/grant จากภาครัฐ [ช่วย absorb risk ให้กับ firm กลุ่มที่เป็นเครื่องยนต์เศรษฐกิจใหม่]		ควรลดบทบาท	กระบวนการจัดการลูกหนี้และหลักประกันหลัง default รวมถึง legal enforcement ในตลาดทุน ที่มีประสิทธิภาพและรวดเร็ว เพื่อช่วยเสริมประสิทธิภาพ resource reallocation
สถาบันการเงิน	บทบาทจำกัด จาก information asymmetry และ lack of collateral	สินเชื่อ กลไกเสริม เช่น open data, กลไกค้ำประกันเครดิต [เป็นตัวช่วยสำหรับ SMEs และ unserved/underserved borrowers]		
ตลาดทุน	Alternative funding เช่น venture capital และ private equity/debt [เป็นกลไก risk sharing ให้กับธุรกิจเสี่ยงแต่มีศักยภาพ]		หุ้นสามัญและหุ้นกู้ [require การเปิดเผย ข้อมูลธุรกิจและการเงินให้นักลงทุน]	

Pillar 1:

ภาคการเงินทำหน้าที่เป็น enabler สนับสนุน economic transformation

3.1.1 การพัฒนาภาคการเงินเพื่อสนับสนุนการพลิกโฉมโครงสร้างเศรษฐกิจ

สนับสนุนการ financing ที่เหมาะสมกับธุรกิจในแต่ละช่วง life cycle

What	Why	How
Business risk ของ firm life cycle ในแต่ละช่วงไม่เท่ากัน	- ช่วงเริ่มต้น: ธุรกิจมีความเสี่ยงสูง feasibility ยังไม่ชัดเจน - ช่วงประคองธุรกิจให้อยู่รอด: ความเสี่ยงสูง รายได้ยังผันผวน - ช่วงเติบโต/ มั่นคงแล้ว: ความเสี่ยงปานกลาง/ ต่ำ รายได้เริ่มสม่ำเสมอ แต่ยังคงลงทุนเพิ่มขยายธุรกิจ	1. บทบาทของภาครัฐ 1.1 สนับสนุน grant หรือ subsidy แบบพุ่งเป้าให้กับธุรกิจ ใน 7 กลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายภายใต้แผนฯ 14 1.2 สนับสนุน grant หรือ subsidy โดยตรง หรือเชื่อมโยงการสนับสนุนทางการเงิน สำหรับกิจกรรม R&D และ innovation ใน 7 กลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย เช่น ผ่านกองทุนเพิ่มขีดความสามารถ BOI 1.3 ลดความซับซ้อนในการสมัครและการเบิกจ่ายเงินสนับสนุนจากภาครัฐ เพื่อให้เงินทุนไปถึงธุรกิจที่ “ทุนน้อย สายป่านสั้น แต่ศักยภาพสูง” 1.4 ลดบทบาทการสนับสนุนธุรกิจในช่วงที่ช่วงเติบโต- มั่นคงแล้ว 2. สถาบันการเงิน 2.1 บรรเทาปัญหา information asymmetry โดยพัฒนาการใช้ข้อมูลทางเลือก มาใช้ประกอบการพิจารณาสินเชื่อ - จัดทำโครงการ Open data โดยผลักดันโครงการ Your Data ร่วมกับ พ.ร.ฎ.เชื่อมโยงข้อมูลภาครัฐ - การนำข้อมูล Trade credit financing มาใช้ เช่น โครงการ PromptBiz [ภาครัฐ: ผลักดันการใช้ข้อมูลการรับงานภาครัฐ เริ่มให้บริการ ก.พ. 69 /ภาคเอกชน (พี่ช่วยน้อง): คาดเริ่มได้ ก.ค. 69] 2.2 การยกระดับกลไกค้ำประกันเครดิต เพื่อสนับสนุนการเข้าถึงสินเชื่อให้กับ SMEs 3. ตลาดทุน ส่งเสริมให้ตลาดทุน สามารถทำหน้าที่เป็นแหล่งเงินทุนให้ธุรกิจได้เหมาะสมในแต่ละ life cycle 3.1 ส่งเสริมให้มี platform กลาง สำหรับแหล่งทุนทางเลือก (alternative funding) เพื่อเชื่อมโยง SMEs ที่มีศักยภาพกับนักลงทุน 3.2 มอบหมายหน่วยงานภาครัฐ อาทิ สสว. ทำหน้าที่ - บูรณาการนโยบายด้านการพัฒนาและส่งเสริมแหล่งเงินทุนทางเลือก ช่วยเหลือธุรกิจในช่วงระยะเริ่มต้นในการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ Platform การระดมทุนทางเลือกที่เหมาะสมกับธุรกิจนั้นๆ - เป็นตัวกลางในการเชื่อมโยงผู้ที่เกี่ยวข้องในระบบนิเวศการร่วมลงทุน ให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน อาทิ โครงการ PP-SME - ติดตามพัฒนาการ-ปัญหาอุปสรรคในการระดมทุนผ่านแหล่งเงินทุนทางเลือก เพื่อปรับปรุงให้แหล่งเงินทุนทางเลือกทั้ง Ecosystem ให้เป็นช่องทางสำคัญในการระดมเงินทุนของธุรกิจใน 7 กลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย (อาทิ Demand-Supply/Incubator และ accelerator/บิโงจำกัดด้านกฎหมายต่างๆ ฯลฯ) 3.3 ลดระยะเวลาและขั้นตอนการ IPO โดยเฉพาะในตลาด MAI 3.4 ส่งเสริม Corporate Governance ในตลาดทุน อาทิ เพิ่มความรับผิดชอบของกรรมการ ปรับปรุง CG Code และติดตามการรายงานข้อมูลของบริษัทย่อยแบบรายไตรมาส รวมถึงการบังคับใช้กฎหมาย ที่เด็ดขาด จริงจัง และรวดเร็ว ซึ่งจะช่วยเพิ่มความเชื่อมั่นให้กับนักลงทุน และเพิ่มสภาพคล่องให้ตลาด
Financial risk ของ firm life cycle ในแต่ละช่วงไม่เท่ากัน	- ช่วงเริ่มต้น: ไม่มีประวัติทางการเงิน หรือไม่มีสินทรัพย์หลักประกัน - ช่วงประคองธุรกิจให้อยู่รอด: เริ่มมีข้อมูลทางการเงิน หรือสินทรัพย์หลักประกัน แต่อาจยังไม่เพียงพอ - ช่วงเติบโต/ มั่นคงแล้ว: มีประวัติทางการเงิน ต่อเนื่อง หรือมีหลักประกันเพิ่มขึ้น	

เร่งรัดกระบวนการจัดการลูกหนี้และหลักประกันหลัง Default

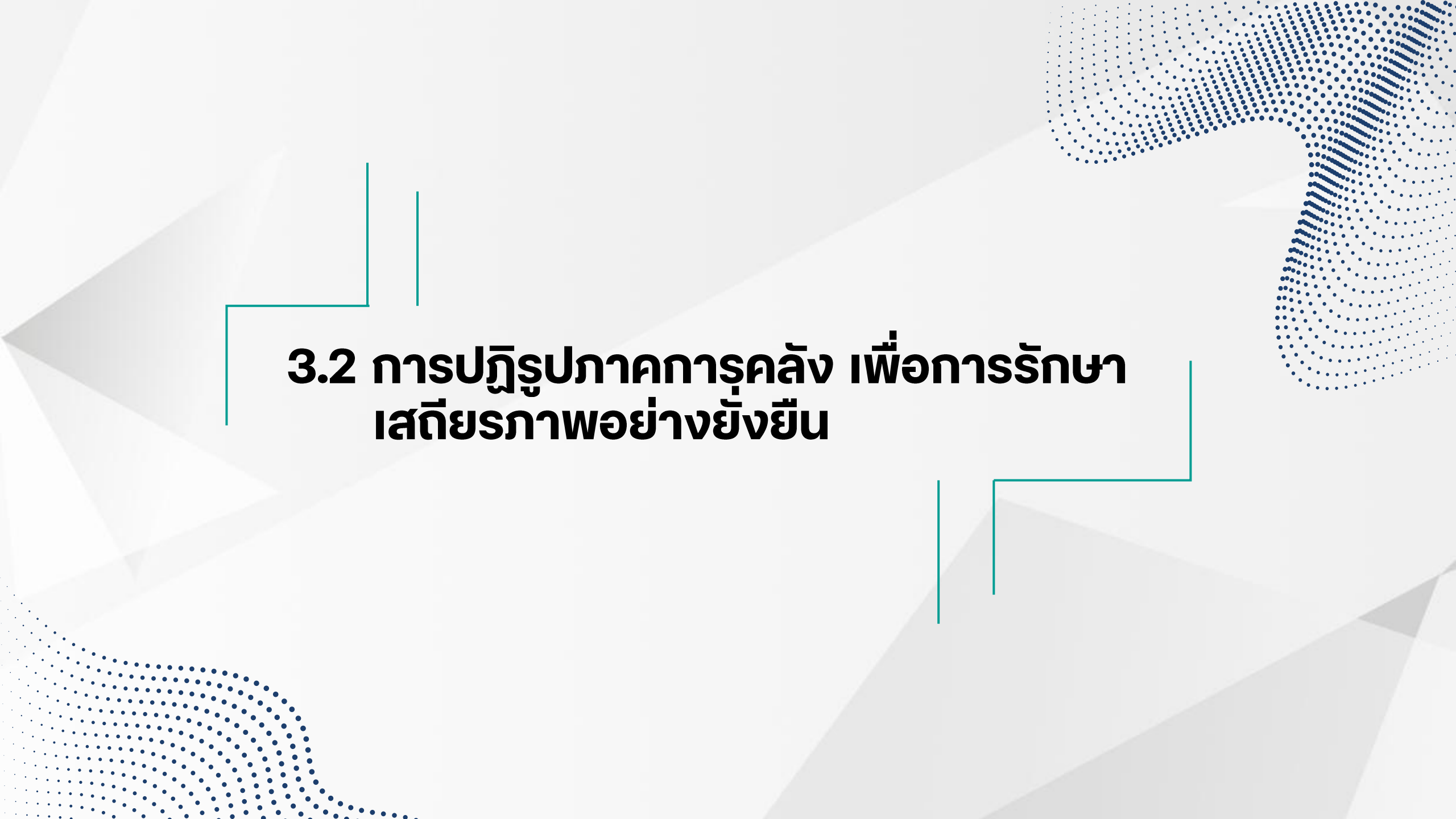
What	Why	How
ธุรกิจที่ไม่มีศักยภาพยังคงอยู่ในระบบสร้างต้นทุนแฝงในระบบการเงิน	กระบวนการทางกฎหมายในการออกจากตลาดใช้เวลานานและ fragmented ทำให้ (1) firm ที่ default พื้นตัวซ้ำ หลักประกันค้างนานในระบบ และ (2) สถาบันการเงินและนักลงทุนในตลาดทุน ได้รับการชดเชยความเสียหายล่าช้าหรือต่ำกว่าที่ควรจะเป็น	การยกระดับกระบวนการล้มละลาย รวมถึงกระบวนการบังคับใช้กฎหมายในตลาดทุน โดยปรับปรุงกระบวนการทางกฎหมายให้มีประสิทธิภาพ คล่องตัว และรวมศูนย์ ลดขั้นตอนการดำเนินการทางกฎหมาย อาทิ - ส่งเสริมการให้อนุญาตตลาดการตัดสินใจพิพาทนอกศาล - จัดช่องทาง Fast-track เพื่อเร่งรัดการสืบทรัพย์ ปิดจบคดี สำหรับลูกหนี้ในคดีที่สามารถดำเนินการได้ง่าย เช่น คดีวงเงินเล็กและไม่มีทรัพย์สิน ลดระยะเวลาการดำเนินการทางกฎหมาย เช่น กำหนดกรอบเวลาสำหรับขั้นตอนที่ล่าช้า อาทิ การพิจารณาเข้ากระบวนการฟื้นฟู การลงมติแผนฟื้นฟูฯ และการสืบทรัพย์กรณีล้มละลาย โดยมีช่องให้ลูกหนี้ประวิงเวลาขอเลื่อนนัดศาลได้ (ระยะเวลาที่ลูกหนี้ถูกฟ้องจนถึงล้มละลายของไทยอยู่ที่ 5-10 ปี ขณะที่ UK อยู่ที่ 2-5 ปี (บริษัท) และ 1-3 ปี (บุคคลธรรมดา)) Streamline กระบวนการทางกฎหมาย หรือ จัดตั้งศาลเฉพาะทางสำหรับภาคการเงิน ทั้งระบบสถาบันการเงินและตลาดทุน เพิ่ม incentive ให้กับลูกหนี้ในการเข้าสู่กระบวนการทางกฎหมาย ตลอดจนป้องกัน moral hazard และการกลับเป็นหนี้เสียซ้ำ โดย - ผลักดันกระบวนการขอฟื้นฟูหรือล้มละลายโดยสมัครใจ (ปัจจุบันอยู่ระหว่างจัดตั้ง กมร. ร่วม สส. สว. เพื่อพิจารณา พ.ร.บ. ล้มละลายฉบับใหม่) - ลดค่าธรรมเนียมศาล ค่าทนาย หรือใช้กลไกไกล่เกลี่ยที่รวดเร็วกว่าการฟ้องร้องปกติ - ล้างประวัติเครดิตเสีย (NCB) เร็วขึ้นถ้าทำตามแผนจนจบ - เสริมความรู้ทางการเงินหลังลูกหนี้เข้ากระบวนการฟื้นฟูหรือล้มละลาย เพื่อช่วยให้ลูกหนี้ฟื้นตัว

Pillar 2:

**ภาคการเงินมี guardrails ช่วยหลีกเลี่ยงการสะสมความเสี่ยงเศรษฐกิจ
การเงินในระยะยาว**

การป้องกันการสะสมความเสี่ยงของภาคการเงินในระยะยาว

What	Why	How
หนี้ครัวเรือนที่อยู่ในระดับสูง	สัดส่วนกู้ยืม NBFIs เพิ่มขึ้นในระยะหลัง ส่วนหนึ่งอาจมาจากการกำกับดูแลที่ไม่เท่าเทียม	- การกำกับดูแลผู้เล่นในระบบการเงินเพื่อไม่ให้เกิดการก่อหนี้เกินตัว โดยขยายขอบเขตการกำกับดูแลผู้ให้บริการสินเชื่อให้ครอบคลุมจุดที่มีนัยสำคัญหรือขยายตัวเร็ว เช่น เช่าซื้อ และ BNPL เพื่อให้มีการให้บริการอย่างรับผิดชอบและเป็นธรรม เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการก่อหนี้เกินตัว และวางกติกาในการคุ้มครองผู้ใช้บริการให้เป็นมาตรฐาน - ยกระดับการกำกับดูแลสหกรณ์การเงิน โดย (1) ตรวจสอบและกำกับสหกรณ์ออมทรัพย์ โดยเฉพาะสหกรณ์ออมทรัพย์ขนาดใหญ่ ให้มีความเข้มงวดเทียบเท่าธนาคารพาณิชย์ และ (2) เชื่อมโยงข้อมูลสินเชื่อของสหกรณ์ออมทรัพย์เข้าสู่ฐานข้อมูลเครดิตบูโร - Financial literacy เสริมความรู้ทางการเงินให้กับประชาชน ป้องกันการก่อหนี้เกินตัว และฟื้นฟูหลังเป็นหนี้เสีย
Underpricing of risk และ Overleveraging	บริษัทที่มีผลผลิตต่ำ และสามารถระดมทุนผ่านหลายช่องทาง	- การยกระดับข้อมูลที่ใช้ประกอบการตัดสินใจลงทุนในหุ้นกู้ เช่น กรณีนี Non-Investment Grade เสนอให้มี Third party ช่วยวิเคราะห์ความเสี่ยง - Financial literacy เสริมความรู้ทางการเงินให้กับนักลงทุนโดยเฉพาะรายย่อย

3.2 การปฏิรูปภาคการคลัง เพื่อการรักษา เสถียรภาพอย่างยั่งยืน

ประเด็นปัญหาและแนวทางพัฒนาทางด้านการคลัง: การปฏิรูปภาคการคลัง

ภาคการคลังสะสมความเปราะบางจากปัญหาความไม่สมดุลเชิงโครงสร้างด้านรายรับและรายจ่าย ส่งผลให้ต้องขาดดุลอย่างต่อเนื่อง ขณะเดียวกัน ผลกระทบจากวิกฤตโควิด-19 ภาคการคลังเผชิญกับแรงกดดันจากการปรับตัวเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วของระดับหนี้สาธารณะสะสมและพื้นที่ทางการคลังที่ลดลง ทำให้มีพื้นที่เพื่อรองรับสังคมสูงวัยและการดำเนินนโยบายในอนาคตเหลืออยู่อย่างจำกัด จึงจำเป็นต้องมีการปฏิรูปภาคการคลังเพื่อมุ่งรักษาเสถียรภาพในระยะยาว

**หนี้สาธารณะสูงและไม่ปรับ
รวมหนี้นอกงบประมาณ/
มาตรการทางการคลัง
(ม.28)**

แนวโน้มหนี้สาธารณะต่อ GDP
เพิ่มขึ้น พื้นที่ทางการคลังลดลง

**ความสามารถในการจัดเก็บ
รายได้รัฐบาลอยู่ในระดับต่ำ**

สัดส่วนรายได้รัฐต่อ GDP ต่ำ
ฐานภาษี PIT แคม เศรษฐกิจ
นอกระบบมีขนาดใหญ่

**รายจ่ายประจำสูงและ
รายจ่ายที่ยากต่อการลดทอน
มีแนวโน้มขยายตัวต่อเนื่อง**

รายจ่ายประจำอยู่ในระดับสูง และ
รายจ่ายสวัสดิการบุคลากร
ภาครัฐและสวัสดิการประชาชนยัง
ขยายตัวต่อเนื่อง

**การบังคับใช้กฎหมาย
การเงินการคลังต่าง ๆ
ขาดการเชื่อมโยงกัน**

กลไกการเชื่อมโยงระหว่าง
กฎหมายยังขาดการเชื่อมโยง
และการบังคับใช้อย่าง
บูรณาการ

ประเด็นปัญหาและแนวทางพัฒนาทางด้านการเศรษฐกิจ: การปฏิรูปภาคการคลัง

What	Why	How
หนี้สาธารณะสูง 1.1 หนี้สาธารณะเพิ่มขึ้นจากปี 2548 3.74 เท่า และปรับตัวเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเข้าใกล้เพดานหนี้ตามกฎหมาย และพื้นที่ทางการคลังลดลงอย่างมีนัยสำคัญ	1. การออก พรก. กู้เงิน 5 ฉบับ กรอบวงเงินรวม 2.65 ล้านล้านบาท ในช่วงปี 2552 - 2569 เพื่อดูแลและแก้ไขปัญหาจากวิกฤตเศรษฐกิจ 2. ระดับการขาดดุลไม่เอื้อต่อการรักษาเสถียรภาพด้านหนี้ 3. การจัดทำงบประมาณแบบขาดดุลต่อเนื่อง เนื่องจากปัญหาความไม่สมดุลระหว่างโครงสร้างรายได้-รายจ่ายของรัฐบาล 4. การจัดสรรงบประมาณรายจ่ายไม่สมดุลกับมูลค่าหนี้คงค้าง กรอบสัดส่วนตาม พรบ.วินัยการเงินการคลัง ฯ ร้อยละ 2.5 - 4.0 (ปี 2559 - 2568 งบชำระคืนต้นเงินกู้เฉลี่ยร้อยละ 2.9)	1. เร่งรัดปฏิรูปโครงสร้างเศรษฐกิจ เพื่อขับเคลื่อนให้เศรษฐกิจขยายตัวได้ใกล้เคียงศักยภาพ 2. เพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ภาครัฐ ควบคู่กับการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้จ่ายภาครัฐ 3. ลดขนาดการขาดดุลไม่เกินร้อยละ 3 ต่อ GDP เกณฑ์มาตรฐานสากลด้านวินัยการเงินการคลังในระยะปานกลางและปรับตัวเข้าสู่สมดุลในระยะยาว (Revenue-driven Consolidation) และจัดสรรงบประมาณรายจ่ายชำระคืนต้นเงินกู้ให้สอดคล้องกับมูลค่าหนี้คงค้าง

ประเด็นปัญหาและแนวทางพัฒนาทางด้านการเศรษฐกิจ: การปฏิรูปภาคการคลัง

What	Why	How
การจัดเก็บรายได้รัฐบาลอยู่ในระดับต่ำ	1. รายได้รัฐบาลเฉลี่ยร้อยละ 15 ต่อ GDP ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยตลาดเกิดใหม่ ร้อยละ 3 ต่อ GDP ซึ่งไม่เพียงพอต่อการรองรับค่าใช้จ่ายสวัสดิการที่เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 4.65 ต่อปี 2. เศรษฐกิจนอกกระบบมีขนาดใหญ่สะท้อนความเปราะบางของโครงสร้างรายได้ภาครัฐ โดยรายได้ภาษีที่ไทยจัดเก็บได้จริงยังต่ำกว่าศักยภาพประมาณร้อยละ 5.6 ของ GDP เมื่อเทียบกับประเทศที่มีระดับรายได้และโครงสร้างเศรษฐกิจใกล้เคียงกัน ช่องว่างดังกล่าวส่วนหนึ่งสะท้อนข้อจำกัดจากฐานภาษีที่แคบ การขาดข้อมูลรายได้ที่ไม่ครบถ้วน และความยากในการนำแรงงานอิสระและกิจการขนาดเล็กเข้าสู่ระบบภาษี 3. เกณฑ์รายได้ขั้นต่ำในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของไทยอยู่ในเกณฑ์ปานกลางเมื่อเทียบกับประเทศอื่นในภูมิภาค โดยประเทศไทยมีเกณฑ์รายได้ขั้นต่ำที่ต้องเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (PIT) อยู่ที่ 1.5 เท่าของค่าจ้างเฉลี่ย สูงกว่าค่าเฉลี่ย OECD ที่ 0.37	<u>ด้านรายได้ภาครัฐ</u> 1. การเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ภาครัฐและขยายฐานภาษี โดย 1.1 เชื่อมโยงฐานข้อมูลทางการเงินและรายได้ระดับประเทศอย่างเป็นระบบ อาทิ ข้อมูลจากหน่วยงานจัดเก็บภาษี เข้ากับข้อมูลจากหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง สถาบันการเงิน และผู้ให้บริการแพลตฟอร์มดิจิทัล 1.2 สร้างแรงจูงใจเพื่อดึงคนเข้าสู่ระบบภาษี ผ่าน Negative Income Tax (NIT) และให้มีฐานข้อมูลที่ถูกต้อง สามารถคัดกรองผู้ที่ควรได้รับความช่วยเหลือและจัดสรรสวัสดิการได้อย่างตรงเป้าหมายโดยใช้ระดับรายได้เป็นตัวกำหนด ตลอดจนการลดต้นทุนในการเข้าสู่ระบบภาษี และอำนวยความสะดวกในการเข้าสู่ระบบภาษี 1.3 เพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีฐานทรัพย์สิน โดยพัฒนาฐานข้อมูลทรัพย์สินแบบบูรณาการ ให้สามารถระบุผู้ถือครอง เพื่อให้สามารถประเมินมูลค่าและติดตามภาระภาษี และสะท้อนความสามารถในการชำระภาษี ได้อย่างถูกต้อง 1.4 ยกระดับการจัดเก็บให้ครอบคลุมภาษีรูปแบบใหม่ อาทิ ภาษีคาร์บอน ภาษีสิ่งแวดล้อม ภาษีด้านสุขภาพ 1.5 ปรับปรุงโครงสร้างภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา โดยปรับลดเกณฑ์รายได้ขั้นต่ำที่ต้องเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ซึ่งปัจจุบันอยู่ที่ 150,000 บาทต่อปี และการกำหนดให้ผู้มีเงินได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาตั้งแต่รายได้บาทแรกแทนเกณฑ์เงินได้ขั้นต่ำในปัจจุบัน

ประเด็นปัญหาและแนวทางพัฒนาทางด้านการเศรษฐกิจ: การปฏิรูปภาคการคลัง

What	Why	How
การจัดเก็บรายได้รัฐบาลอยู่ในระดับต่ำ	4. รัฐสูญเสียรายได้ภาษี จากการให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีผ่านมาตรการส่งเสริมการลงทุน 5. สัดส่วนรายได้จัดเก็บของ อปท. ยังอยู่ในเกณฑ์ต่ำ และพึ่งพาเงินอุดหนุน และรายได้ที่รัฐบาลจัดเก็บและจัดสรรให้ 6. ศักยภาพในการนำส่งรายได้ของ รัฐวิสาหกิจขยายตัวต่ำและมีความไม่แน่นอนสูง ในขณะที่ประสิทธิภาพในการบริหารจัดการไม่สามารถแข่งขันกับเอกชนได้ โดย รายได้นำส่งของ รัฐวิสาหกิจ มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 6.24 ของรายได้สุทธิรัฐบาลในช่วงปี 2559-2568 และหลายแห่งเผชิญปัญหาการขาดทุนสะสมในองค์กรขนาดใหญ่ และปัญหาการจัดการสินทรัพย์ขององค์กร	2. ปรับปรุงกรอบการอนุมัติสิทธิประโยชน์การลงทุน 2.1 ปรับปรุงกฎหมายและหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดให้มาตรการที่ออกใหม่ ต่ออายุ หรือขยายสิทธิ ต้องจัดทำการประเมินต้นทุนทางการคลัง/ รายได้ภาษีที่สูญเสียและประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับก่อนอนุมัติ และเปิดเผยผลประเมินในระดับภาพรวม และใช้ประกอบการต่ออายุ ปรับปรุง หรือยุติมาตรการ 2.2 พัฒนาระบบข้อมูลและการประเมินผล เพื่อจัดทำข้อมูลระดับผลลัพธ์ อาทิ กิจการด้านการลงทุน การจ้างงาน ค่าจ้าง ผลผลิตภาพ 3. เพิ่มรายได้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 3.1 ส่งเสริมการการขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจ ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 และแก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2549 3.2 ปรับโครงสร้างและกลไกการจัดสรรทรัพยากรภาครัฐ เพื่อกระจายอำนาจการตัดสินใจสู่ท้องถิ่นและชุมชน ตาม พรบ. กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจฯ เพื่อแก้ปัญหาการถ่ายโอนงาน บุคลากร และงบประมาณ พร้อมทั้งสร้างความชัดเจนในบทบาทของแต่ละภาคส่วน 3.3 ส่งเสริมเครื่องมือทางภาษีแบบกำหนดพื้นที่เป้าหมาย อาทิ ภาษีบ้านเกิด เพื่อให้เกิดการกระจายรายได้จากภาษีผู้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามความสมัครใจของผู้เสียภาษี 4. ปรับโครงสร้างการบริหารจัดการรัฐวิสาหกิจทั้งระบบและฟื้นฟูรัฐวิสาหกิจ ที่มีปัญหาฐานะการเงิน และพัฒนาประสิทธิภาพการดำเนินงานของรัฐวิสาหกิจให้ได้มาตรฐานสากล เพื่อให้ประชาชนได้รับบริการที่มีคุณภาพ มาตรฐาน และเป็นธรรม ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนทั้งในด้านการลงทุนและการบริหารจัดการเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มในทรัพย์สินของรัฐ

ประเด็นปัญหาและแนวทางพัฒนาทางด้านการเศรษฐกิจ: การปฏิรูปภาคการคลัง

What	Why	How
รายจ่ายประจำสูง และรายจ่ายที่ยากต่อการลดทอนมีแนวโน้มขยายตัวต่อเนื่อง	1. กรอบรายจ่ายประจำของรัฐบาลอยู่ในสัดส่วนที่สูง เฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 78.0 (ช่วงปี 2559 - 2569) ขณะที่ผลการเบิกจ่ายรายจ่ายประจำต่อวงเงินงบประมาณ เฉลี่ยร้อยละ 80.9 2. รายจ่ายที่ยากต่อการลดทอน (รายจ่ายชำระหนี้ รายจ่ายสวัสดิการ และรายจ่ายบุคลากรภาครัฐ) มีสัดส่วนต่อวงเงินงบประมาณรายจ่ายในระดับสูงต่อเนื่อง เฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 60 ต่อวงเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปี (หรือกว่าร้อยละ 80.83 ของวงเงินงบประมาณรายจ่ายประจำ) 3. โครงสร้างประชากรที่เปลี่ยนแปลงตามการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ เพิ่มแรงกดดันต่อรายจ่ายสวัสดิการ อาทิ สวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ค่าใช้จ่ายสมทบกองทุนหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ บำเหน็จ บำนาญ และค่ารักษาพยาบาลข้าราชการ	ด้านการใช้จ่ายภาครัฐ 1. การเพิ่มประสิทธิภาพการใช้จ่ายภาครัฐ 1.1 ยกระดับระบบการจัดสรรงบประมาณและการจัดแผนงานโครงการ โดยตัดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นและไม่คุ้มค่าลง จำกัดการผูกพันระยะยาว เพื่อให้งบประมาณสามารถตอบสนองการพัฒนาประเทศตามยุทธศาสตร์การพัฒนาในมิติต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพและตรงเป้าหมาย 1.2 ยกระดับระบบติดตามและประเมินผลเชิงประสิทธิภาพและความคุ้มค่าทางเศรษฐกิจ รวมทั้งเปิดเผยข้อมูลงบประมาณให้ประชาชนเข้าถึงและตรวจสอบได้ง่าย 1.3 บูรณาการข้อมูลมาตรการให้ความช่วยเหลือและระบบสวัสดิการภาครัฐ เพื่อลดความซ้ำซ้อน และใช้ประโยชน์จาก Big Data ฐานข้อมูลภาษี เพื่อจ่ายสวัสดิการให้ตรงกลุ่มเป้าหมาย เพื่อช่วยลดภาระงบประมาณระยะยาว

ประเด็นปัญหาและแนวทางพัฒนาทางด้านการเศรษฐกิจ

What	Why	How
การบังคับใช้กฎหมาย การเงินการคลัง กฎหมาย วิธีการงบประมาณ และกฎหมายนี้สาระณะไม่สอดคล้องกันและขาดกลไกการเชื่อมโยง	1. กลไกความรับผิดชอบ ของฝ่ายบริหารในการบริหารจัดการการเงินการคลังภาครัฐขาดหลักความรับผิดชอบ 2. ขาดกลไกการเชื่อมโยงระหว่างกฎการคลังตาม พ.ร.บ.วินัยการเงินการคลังฯ พ.ร.บ.วิธีการงบประมาณ พ.ร.บ.เงินคงคลังฯ และการบริหารหนี้สาธารณะฯ	<u>ด้านการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้อง</u> 1. ยกระดับกลไกการกำกับนโยบายการเงินการคลังภาครัฐ 1.1 ยกระดับกฎเกณฑ์จากมติคณะกรรมการ เป็นข้อบัญญัติตามกฎหมาย เพื่อให้การบังคับใช้แผนการคลังระยะปานกลาง มีข้อผูกมัดตามหลักความรับผิดชอบ (Accountability) ต่อการกำหนดหลักเกณฑ์ทางการคลังที่ชัดเจน โดยกำหนดให้เสนอให้รัฐสภาพิจารณานุมัติแผนการคลังระยะปานกลางและสัดส่วนตาม พ.ร.บ.วินัยการเงินการคลังฯ 1.2 ออกกฎหมายกำหนดแนวทางและมาตรการต่าง ๆ (Automatic Correction Mechanism) ในกรณีที่กฎเกณฑ์ทางการคลังถึงจุดเฝ้าระวังหรือกรอบเพดาน เพื่อให้เกิดการบังคับใช้มาตรการทันที เมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงทางการคลังในระดับที่ต้องแทรกแซงหรือภาวะวิกฤติ ลดการใช้ดุลยพินิจของคณะกรรมการฯ 1.3 จัดตั้งสถาบันการคลังอิสระ ซึ่งมีหน้าที่จัดทำประมาณการเศรษฐกิจและการคลัง ประเมินการปฏิบัติตามกฎการคลังของรัฐบาล พร้อมทั้งเสนอมุมมองทางวิชาการอย่างเป็นอิสระ โดยรัฐบาลมีหน้าที่ชี้แจงหากไม่ใช้ข้อมูลตามที่สถาบันการคลังอิสระเสนอ 2. ปรับปรุงกลไกการเชื่อมโยงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการเงินการคลังภาครัฐและงบประมาณ 2.1 เพิ่มกลไกคณะกรรมการนโยบายการเงินการคลังภาครัฐ โดยให้มีการกำหนดกฎเกณฑ์ทางการคลังและการงบประมาณอย่างบูรณาการ อาทิ เชื่อมโยงกฎการขาดดุลเข้ากับเพดานหนี้สาธารณะตามกฎหมาย และแนวทางการลดสัดส่วนหนี้สาธารณะต่อ GDP อย่างเป็นรูปธรรม

ประเด็นปัญหาและแนวทางพัฒนาทางด้านการเศรษฐกิจ

What	Why	How
การบังคับใช้กฎหมายการเงิน การคลัง กฎหมายวิธีการงบประมาณ และกฎหมายหนี้สาธารณะไม่สอดคล้องกันและขาดกลไกการเชื่อมโยง (ต่อ)	3. การโอนเปลี่ยนแปลงระหว่างรายจ่ายลงทุนและรายจ่ายประจำ ส่งผลให้สัดส่วนรายจ่ายลงทุนต่องบประมาณรายจ่ายต่ำกว่าเกณฑ์ที่ร้อยละ 20 นอกจากนี้สัดส่วนงบลงทุนที่เบิกจ่ายลงสู่ระบบเศรษฐกิจต่ำกว่าร้อยละ 10 4. ภาระทางการเงินจากการดำเนินมาตรการกึ่งการคลัง ม. 28 ถือเป็นเงินนอกงบประมาณ และไม่ถูกนับรวมเป็นหนี้สาธารณะ ขาดกลไกการบังคับใช้ให้มีการเปิดเผยข้อมูลต่อสาธารณะ ส่งผลให้เกิดภาระทางการเงินแฝงที่การรายงานไว้ในหนี้สาธารณะ รวมทั้งไม่มีกฎหมายกำหนดวงเงินและกรอบระยะเวลาในการชดเชยค่าใช้จ่ายหรือความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการดำเนินกิจกรรม ม.28	3. ปรับปรุงหลักเกณฑ์/ข้อกำหนดการลงทุนจากงบประมาณรายจ่ายประจำปี 3.1 ใช้หลักการโอนงบประมาณแบบไม่สมมาตร โดยให้หน่วยรับงบประมาณสามารถโอนเปลี่ยนแปลงรายการงบประมาณได้เฉพาะในแผนงานเดียวกัน และอนุญาตให้โอนรายจ่ายประจำไปเป็นรายจ่ายลงทุนได้ แต่ห้ามหรือจำกัดการโอนรายจ่ายลงทุนไปเป็นรายจ่ายประจำ เพื่อรักษาสัดส่วนงบลงทุนภาครัฐให้ได้ตามเกณฑ์ของ พรบ.วินัยการเงินการคลังฯ 3.2 ปรับปรุงหลักเกณฑ์ขอรับจัดสรรงบประมาณสำหรับโครงการลงทุน และยกระดับระบบติดตามและประเมินผลความคุ้มค่า ตลอดจนกำหนดแนวทางการลดขนาดการขอผูกพันงบประมาณเหลือมือ เพื่อลดการเบียดบังรายจ่ายลงทุนในโครงการ/รายการลงทุนใหม่ อาทิ ระบบ Public Investment Management Assessment (PIMA) เพื่อประเมินแนวทางการบริหารจัดการรายจ่ายลงทุนในภาพรวม และพัฒนาประสิทธิภาพการกำกับดูแลโครงการลงทุนที่มีลักษณะผูกพัน 4. ระบบการรายงาน การรับรู้ การเปิดเผยข้อมูล และกฎการชำระคืนหนี้จากมาตรการกึ่งการคลัง 4.1 กำหนดให้กระทรวงการคลังจะต้องจัดทำและเผยแพร่ข้อมูลหนี้สาธารณะที่รวมภาระจากการดำเนินโครงการตามมาตรา 28 เพื่อให้สะท้อนถึงฐานะการคลังที่แท้จริงและยกระดับการบันทึกข้อมูลสาธารณะทั้งรายรับ รายจ่าย และหนี้สาธารณะ รวมทั้งการเปิดเผยข้อมูลให้สาธารณชนรับทราบเพื่อให้เกิดความโปร่งใสในการดำเนินโครงการหรือมาตรการกึ่งการคลังของภาครัฐ 4.2 ปรับปรุงกลไกการขออนุมัติกิจกรรม มาตรการ หรือโครงการตามมาตรา 28 ให้มีความเข้มงวดมากยิ่งขึ้น โดยให้กระทรวงการคลังพิจารณาให้ความเห็นในส่วนที่เกี่ยวข้องกับมาตรา 28 แห่ง พ.ร.บ.วินัยการเงินการคลังฯ และเสนอเรื่องต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบในหลักการ แล้วจึงนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป 4.3 กำหนดสัดส่วนการชำระคืนขั้นต่ำให้แก่สถาบันการเงินเฉพาะกิจ หรือหน่วยงานที่ดำเนินโครงการตามมาตรา 28 ในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี เพื่อให้สอดคล้องจากภาระการชดเชยจากรัฐลดลงต่อเนื่อง

3.3 ภาพรวมประเด็นการพัฒนา เป้าหมายการพัฒนาและ ตัวชี้วัด ภายใต้ร่างแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 14 เศรษฐกิจ

บทวนสถานะของเศรษฐกิจไทย

บริบทปัจจัยแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลง

เศรษฐกิจโลกชะลอตัวจาก
ปัจจัยเชิงโครงสร้าง

ความขัดแย้งทางภูมิ
รัฐศาสตร์รุนแรง
และโลกแบ่งขั้ว

เทคโนโลยีเปลี่ยนแปลงรวดเร็ว
และเกิดช่องว่างการเข้าถึง

ภูมิอากาศเปลี่ยนเร็ว
ภัยพิบัติธรรมชาติเกิดบ่อย
และรุนแรงขึ้น

ปัญหาเชิงโครงสร้างของเศรษฐกิจไทย

สังคมสูงวัย กำลังแรงงานลด
ภาระทางการคลังสูงขึ้น

การลงทุน R&D อยู่ในระดับต่ำ
ผลิตภาพต่ำ พึ่งพาการนำเข้า
สูง

ความเหลื่อมล้ำสูงทั้งรายได้
โอกาสและการเข้าถึงทรัพยากร
รวมทั้งเศรษฐกิจนอกระบบ
มีขนาดใหญ่

การบริหารจัดการภาครัฐ
ขาดความโปร่งใส กฎระเบียบ
ไม่เอื้อต่อการประกอบธุรกิจ
และการแข่งขัน

เศรษฐกิจไทย...

ขยายตัวช้า
ความสามารถแข่งขันลดลง

ปรับตัวไม่ทันโลก

เหลื่อมล้ำสูง

ขาดภูมิคุ้มกัน
หากเกิดวิกฤต

การพัฒนา
เศรษฐกิจ...

- เศรษฐกิจจะเติบโตได้ต้องอาศัยการเพิ่มผลิตภาพและสร้างมูลค่าเพิ่ม
- ให้ความสำคัญต่อการเพิ่มการลงทุนโดยเฉพาะด้าน R&D และทักษะแรงงาน ไม่ใช่มุ่งเน้นการอุดหนุนเศรษฐกิจระยะสั้น

- สนับสนุนการโยกย้ายปัจจัยการผลิตสู่ธุรกิจเป้าหมาย
- ธุรกิจและแรงงานจำเป็นต้องมีความสามารถในการปรับตัว
- บังคับใช้กฎหมายแข่งขันทางการค้าอย่างมีประสิทธิภาพ ควบคู่กับการลดกฎระเบียบที่เป็นอุปสรรค
- ส่งเสริมนวัตกรรม/กระบวนการใหม่

- การกระจายโอกาส การเข้าถึงทรัพยากร ลงไปสู่เศรษฐกิจวงกว้าง โดยเฉพาะธุรกิจขนาดเล็ก และแรงงานนอกระบบ
- สามารถเข้าถึงเทคโนโลยีและทุนรวมทั้งมีระบบความคุ้มครองทางสังคมที่ครอบคลุม

- การสร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ และการกระจายความสามารถในการรองรับผลกระทบและการฟื้นตัวลงสู่คนส่วนใหญ่ในระบบเศรษฐกิจ

ภายใต้กรอบ...

เพิ่มผลิตภาพการผลิต
และสร้างมูลค่าเพิ่ม
(Productivity)

สร้างความสามารถ
ในการปรับตัว
(Adaptability)

กระจายความเท่าเทียม
(Inclusivity)

สร้างเสถียรภาพเพื่อเสริม
ภูมิคุ้มกัน และความสามารถ
รับมือความเสี่ยง
(Resiliency)

เป้าหมายหลัก “การเพิ่มผลิตภาพ”

การยกระดับ
ผลิตภาพ
รายสาขา

- ## 1. การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจรายสาขา
- สาขาที่ควรเร่งยกระดับจากฐานศักยภาพเดิม ได้แก่ เกษตร เกษตรแปรรูป และการท่องเที่ยว
 - สาขาใหม่ที่ควรเร่งพัฒนาเพื่ออนาคต ได้แก่ อุตสาหกรรมเทคโนโลยีขั้นสูง ยานยนต์แห่งอนาคต อุตสาหกรรมการดูแลสุขภาพ และอุตสาหกรรมเศรษฐกิจสร้างสรรค์

การจัดสรรทรัพยากร
อย่างมีประสิทธิภาพ

2. การสร้างระบบนิเวศที่เอื้อต่อการจัดสรรทรัพยากรอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ

การเคลื่อนย้าย
ทรัพยากร

2.1 การโยกย้ายแรงงานไปสู่สาขาที่มีผลิตภาพสูงขึ้น
การยกระดับทักษะฝีมือแรงงานให้ตรงกับความต้องการของภาคการผลิต การสร้างแรงจูงใจให้เข้าสู่ระบบเพื่อเพิ่มผลิตภาพแรงงาน และการกระตุ้นให้เกิดการเคลื่อนย้ายแรงงานสู่ภาคส่วนที่มีผลิตภาพสูง

2.2 พลวัตภาคธุรกิจ
การปรับปรุงแก้ไขกฎระเบียบเกี่ยวกับการจัดตั้งและประกอบธุรกิจ รวมถึงการล้มละลาย ควบคู่ไปกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการดำเนินธุรกิจ

กลไกตลาด

2.3 การแข่งขันทางการค้า/การลงทุนที่เปิดกว้างและเป็นธรรม
การปรับปรุงกฎระเบียบที่เป็นอุปสรรคต่อการแข่งขันและการกำกับดูแลภาคธุรกิจ การยกระดับการบริหารและธรรมาภิบาลของหน่วยงานกำกับ การปรับปรุงกฎระเบียบเกี่ยวกับการอำนวยความสะดวกทางการค้า และการทบทวนบทบาทของรัฐวิสาหกิจ

การสนับสนุนของ
นโยบายเศรษฐกิจ
มหภาค

3. การดำเนินนโยบายเศรษฐกิจมหภาคเพื่อสนับสนุนการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ

3.1 ภาคการเงิน
การพัฒนากลไกภาคการเงินเพื่อเป็นปัจจัยสนับสนุนการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ ควบคู่ไปกับการส่งเสริมเสถียรภาพให้แก่ภาคการเงินเพื่อลดความเสี่ยงเศรษฐกิจการเงินในระยะยาว

3.2 ภาคการคลัง
การเพิ่มประสิทธิภาพการใช้จ่ายภาครัฐ การเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ รวมถึงการรักษาวินัยการเงินการคลังในระยะยาว

1. การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจรายสาขา

1.1 สาขาที่ควรเร่งยกระดับจากฐานศักยภาพเดิม

เกษตรกรรม	เกษตรแปรรูป (Non-food)	อุตสาหกรรมอาหาร (Food Industry)	อุตสาหกรรมท่องเที่ยว
อยู่ระหว่างการปรับแก้ตามความเห็นของคณะกรรมการฯ ในการประชุมครั้งที่ 6/2569			

1.2 สาขาที่ต้องการยกระดับเป็นเครื่องยนต์ใหม่

อุตสาหกรรมเทคโนโลยีขั้นสูง (High Technology)	ยานยนต์แห่งอนาคต (Future Mobility)	อุตสาหกรรมดูแลสุขภาพ (MedWell Industry)	อุตสาหกรรมเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Economy)
อยู่ระหว่างการปรับแก้ตามความเห็นของคณะกรรมการฯ ในการประชุมครั้งที่ 6/2569			

2. การสร้างระบบนิเวศที่เอื้อต่อการจัดสรรทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ

2.1 การโยกย้ายแรงงานไปสู่สาขาที่มีผลิตภาพสูงขึ้น

กำลังแรงงาน (เสาทุนมนุษย์)	ผลิตภาพแรงงาน (เสาทุนมนุษย์)	การเคลื่อนย้ายแรงงานไปสู่สาขาที่มีผลิตภาพสูง
1. การวางแผนเสริมกำลังแรงงานโดยดึงกลุ่มที่ยังมีศักยภาพ รวมถึงแรงงานต่างชาติเข้าสู่ตลาดแรงงาน	1. การยกระดับคุณภาพการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งอาชีวศึกษาให้ มีทักษะตรงกับความต้องการ 2. การเสริมทักษะพื้นฐานที่จำเป็นให้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี	1. การยกระดับทักษะฝีมือแรงงานผ่านการส่งเสริมกลไกการปรับทักษะให้ตรงตามความต้องการ (Demand-driven) รวมถึงการกำหนดค่าตอบแทนและแรงจูงใจที่เหมาะสม พร้อมเปิดกว้างให้ภาคส่วนต่างๆ เป็นผู้ให้บริการในการยกระดับฝีมือแรงงาน 2. การยกระดับกลไกรับรองมาตรฐานแรงงานให้เป็นที่ยอมรับและทันสมัย 3. การสร้างแรงจูงใจให้กับแรงงานในการเข้าสู่ระบบเพื่อเพิ่มผลิตภาพแรงงาน ควบคู่กับการบูรณาการระบบการคุ้มครองแรงงาน 4. การพัฒนากลไกการเคลื่อนย้ายบุคลากรทักษะสูง (Talent Mobility) 5. การปรับลดมาตรการอุดหนุนในภาคการผลิตที่ผลิตภาพต่ำ เพื่อกระตุ้นให้เกิดการปรับตัวหรือเคลื่อนย้ายแรงงาน

2.2 การสนับสนุนปัจจัยแวดล้อมเพื่อสนับสนุนพลวัตของภาคธุรกิจ

การลงทุน (เสาวัฒนธรรม)	พลวัตทางธุรกิจ
1. การสนับสนุนกลไกการถ่ายเทเทคโนโลยีจากต่างประเทศ พร้อมทั้งถ่ายทอดเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มภายในประเทศ 2. การสร้างแรงจูงใจให้เกิดการลงทุนในการวิจัยและพัฒนา พร้อมทั้งการสร้างเชื่อมโยงระหว่างการทำงานวิจัยไปใช้ต่อยอดในภาคธุรกิจ 3. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงเข้าสู่ฐานเศรษฐกิจดิจิทัลและสังคมคาร์บอนต่ำ 4. ปฏิรูปกฎระเบียบและกระบวนการรับรองมาตรฐาน (NQI)	1. การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเข้าสู่ตลาด โดยให้ความสำคัญต่อการปรับปรุงแก้ไขกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง กับการอำนวยความสะดวกในการจัดตั้งและการประกอบธุรกิจ 2. การปรับปรุงกฎหมาย/กฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง อาทิ กฎหมายล้มละลาย ควบคู่ไปกับการสร้างกลไกกำกับดูแลเพื่อรองรับการยกเลิกกิจการและการออกจากตลาดด้วยต้นทุนที่เหมาะสม 3. การฟื้นฟูกลไกการตรวจประเมินศักยภาพธุรกิจ (Business Diagnosis) ควบคู่กับการส่งเสริมการเชื่อมโยงธุรกิจไทยเข้าสู่ห่วงโซ่มูลค่าและอุตสาหกรรมเป้าหมาย พร้อมทั้งพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือทางธุรกิจ 4. การยกระดับผลิตภาพและมาตรฐานสินค้าและบริการตลอดห่วงโซ่มูลค่าเพื่อให้สินค้าและบริการของ SMEs สอดคล้องกับความต้องการของตลาด 5. การปรับรูปแบบสิทธิประโยชน์การลงทุนจากการให้สิทธิประโยชน์พื้นฐานในวงกว้างไปสู่การให้สิทธิประโยชน์ตามเงื่อนไขการสร้างมูลค่าเพิ่ม

2.3 การส่งเสริมการแข่งขันทางการค้า/การลงทุนที่เปิดกว้างและเป็น

การแข่งขันทางการค้าที่เปิดกว้างและเป็นธรรม	ผู้ประกอบการต่างชาติ
1. การสนับสนุนการบังคับใช้กฎหมายและกฎระเบียบด้านการแข่งขันให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และการปรับปรุงและพัฒนากฎหมาย /กฎระเบียบที่เป็นอุปสรรคต่อการแข่งขันและการกำกับดูแลภาคธุรกิจให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล ควบคู่ไปกับการปรับปรุงการบริหารจัดการกฎเกณฑ์การกำกับดูแลของภาครัฐโดยอาศัยเครื่องมือสำหรับการประเมินผลกระทบทางกฎหมาย (RIA) 2. การปรับปรุงกฎหมายเพื่ออำนวยความสะดวกต่อการค้าภาคบริการและยกระดับโครงสร้างพื้นฐานยุคใหม่ อาทิ ดิจิทัล โครงสร้างพื้นฐานทางคุณภาพด้านสิ่งแวดล้อม 3. การทบทวนบทบาทหน้าที่และยกระดับการบริหารและธรรมาภิบาลของหน่วยงานกำกับดูแลให้เหมาะสม 4. การทบทวนบทบาทของรัฐบาลให้มีความรับผิดชอบสอดคล้องต่อการแข่งขันอย่างเป็นธรรมในตลาด	1. การปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวเพื่อสนับสนุนการเปิดเสรีภาคบริการในสาขาที่มีการแข่งขันไม่เพียงพอ 2. การเพิ่มกลไกคุ้มครองผลประโยชน์ข้ามชาติ รวมถึงธุรกิจนอมนี

3. การดำเนินนโยบายเศรษฐกิจมหภาคเพื่อสนับสนุนการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ

3.1 ภาคการเงิน

ภาคการเงิน

1. การพัฒนากลไกภาคการเงินเพื่อเป็นปัจจัยสนับสนุนการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ
 - 1.1 สนับสนุนการ financing ที่เหมาะสมกับธุรกิจในแต่ละช่วง life cycle โดย (1) ภาครัฐสนับสนุนภาคธุรกิจแบบพุ่งเป้าให้กับธุรกิจ ใน 7 สาขาเป้าหมาย พร้อมทั้งการเชื่อมโยงการสนับสนุนทางการเงิน สำหรับกิจกรรม R&D และ innovation รวมถึงการลดความซับซ้อนในการสมัครและการเบิกจ่ายเงินสนับสนุนจากภาครัฐ (2) สถาบันการเงิน เร่งแก้ปัญหา information asymmetry ควบคู่ไปกับการยกระดับกลไกค้ำประกันเครดิต เพื่อสนับสนุนการเข้าถึงสินเชื่อให้กับ SMEs และ (3) การพัฒนาตลาดทุน ตลาดตราสารหนี้ และเงินทุนทางเลือก (alternative Funding) ให้สนับสนุนธุรกิจได้เหมาะสมในแต่ละ life cycle
 - 1.2 เร่งรัดกระบวนการจัดการลูกหนี้และหลักประกันหลัง Default เพื่อช่วย Business ให้ Exit เร็ว โดยการยกระดับ Resolution และ Insolvency Frameworks รวมถึง Legal Enforcement ของตลาดทุน โดยปรับปรุงกระบวนการทางกฎหมายให้มีประสิทธิภาพ คล่องตัว และรวมศูนย์
2. ภาคการเงินมี guardrails ช่วยหลักเลี่ยงการสะสมความเสี่ยงเศรษฐกิจการเงินในระยะยาว
 - 2.1 การกำกับดูแลผู้เล่นในระบบการเงินเพื่อไม่ให้ก่อหนี้เกินตัว โดยขยายขอบเขตการกำกับดูแลผู้ให้บริการสินเชื่อให้ครอบคลุม และวาง กติกาคุ้มครองผู้ใช้บริการให้เป็นมาตรฐาน
 - 2.2 การเสริมความรู้ทางการเงิน (Financial literacy) ให้แก่ประชาชนและนักลงทุนรายย่อย โดยให้ความสำคัญกับ การกำกับดูแลผู้เล่นในระบบการเงิน เพื่อไม่ให้เกิดการก่อหนี้เกินตัว การยกระดับข้อมูลที่ใช้ประกอบการตัดสินใจลงทุนในหุ้นกู้ การยกระดับการกำกับดูแลสหกรณ์การเงิน รวมไปถึงการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจทางการเงิน

3.2 ภาคการคลัง

ภาคการคลัง

1. การเพิ่มประสิทธิภาพการใช้จ่ายภาครัฐ โดยจัดลำดับความสำคัญของการจัดสรรงบประมาณ การตัดลดทอนรายจ่ายที่ไม่จำเป็น การปฏิรูประบบสวัสดิการเพื่อลดภาระงบประมาณระยะยาว และการยกระดับระบบติดตามและประเมินผลเชิงประสิทธิภาพและความคุ้มค่าของการใช้จ่ายงบประมาณให้สะท้อนผลลัพธ์และผลกระทบมากกว่าผลผลิต
2. การเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ภาครัฐ การขยายฐานภาษี ควบคู่ไปกับการปฏิรูปภาษีให้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงบริบทในการดำเนินธุรกิจและเศรษฐกิจ
3. การรักษาวินัยการเงินการคลัง ผ่านการตั้งเป้าหมายการปรับสมดุลทางการคลังในระยะยาว

ความเชื่อมโยงสู่หลักการพัฒนาอื่น

เป้าหมายหลัก “การเพิ่มผลิตภาพ”

การ
ยกระดับ
ผลิตภาพ
รายสาขา

1. การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจรายสาขา

- การพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม
- การพัฒนาทุนมนุษย์ ทั้งแรงงานและผู้ประกอบการ
- การปรับปรุงกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง
- การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

การจัดสรร
ทรัพยากรอย่างมี
ประสิทธิภาพ

2. การสร้างระบบนิเวศที่เอื้อต่อการจัดสรรทรัพยากร อย่างมีประสิทธิภาพและทั่วถึง

เคลื่อนย้าย
ทรัพยากร
กลไกตลาด

- 2.1 การโยกย้ายแรงงานไปสู่สาขาที่มีผลิตภาพสูงขึ้น
- 2.2 พลวัตภาคธุรกิจ
- 2.3 การแข่งขันทางการค้า/การลงทุนที่เปิดกว้างและเป็นธรรม

3. การดำเนินนโยบายเศรษฐกิจเพื่อ สนับสนุนการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ

- 3.1 ทางการเงิน
- 3.2 ทางการคลัง

การสนับสนุน
ของนโยบาย
เศรษฐกิจมหภาค

เสภาภาครัฐ

- การปรับปรุงแก้ไขกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการอำนวยความสะดวกในการจัดตั้ง การประกอบ และการยกเลิกธุรกิจ
- การพัฒนากลไกการกำกับดูแลตลาดให้แข่งขันได้อย่างเปิดกว้างและเป็นธรรม
- การแก้ปัญหาทุจริตคอร์รัปชัน
- การปฏิรูประบบภาษีและวินัยการเงินการคลังภาครัฐ

เสภาทุนมนุษย์

- การวางแผนด้านกำลังแรงงาน ดึงกลุ่มที่ยังมีศักยภาพเข้าตลาดแรงงาน
- การยกระดับคุณภาพการศึกษา
- การสร้างกลไกเคลื่อนย้ายบุคลากรทักษะสูง (Talent Mobility)
- การสร้างแรงจูงใจให้กับแรงงานในการเข้าสู่ระบบ ควบคู่กับการบูรณาการระบบการคุ้มครองแรงงาน

เสภาทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม

- การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและกฎระเบียบให้เอื้อหนุนกับการเปลี่ยนผ่านสีเขียว

เสภาเทคโนโลยีและนวัตกรรม

- การสร้างแรงจูงใจให้เกิดการลงทุนในการวิจัยและพัฒนา
- การสร้างความเชื่อมโยงระหว่างการทำงานวิจัยไปใช้ต่อยอดในภาคธุรกิจ
- การสนับสนุนกลไกการถ่ายทอดเทคโนโลยีจากต่างประเทศเพื่อต่อยอดเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มภายในประเทศ

การกำหนดเป้าหมายและตัวชี้วัดในภาพรวม

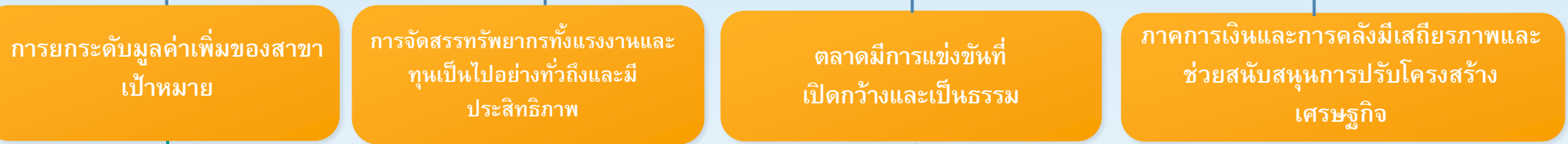

“เศรษฐกิจขยายตัวสูงขึ้นอย่างทั่วถึง และยั่งยืน”

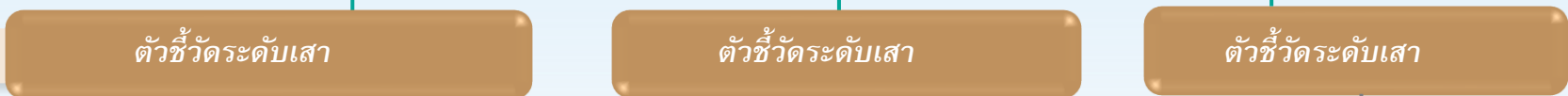
การเพิ่มผลิตภาพและความสามารถในการแข่งขัน
“ซ่อมรากฐาน เลิกข้อจำกัด เสริมศักยภาพ สร้างอนาคต”

- 1 เศรษฐกิจรายสาขามีมูลค่าเพิ่มสูงจากเทคโนโลยีและนวัตกรรมของไทย
- 2 ภาครัฐมีสมรรถนะสูงและโปร่งใส
- 3 คนไทยมีทักษะสูง
- 4 การผลิตและบริการเปลี่ยนผ่านสู่การเติบโตอย่างยั่งยืน

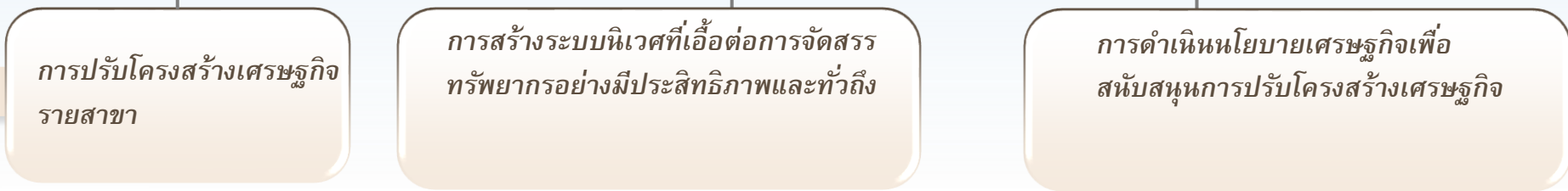
เป้าหมายระดับเสา

ตัวชี้วัดระดับเสา

ประเด็นการพัฒนา

วาระที่ 4 เรื่องอื่น ๆ

4.1 ความคืบหน้าการยกร่างแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 14 เสาอื่นๆ

4.2 กำหนดการประชุมคณะกรรมการฯ

4.1 ความคืบหน้าการยกร่างแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 14 เสาอื่นๆ

1. การปรับบทบาท โครงสร้างและทรัพยากรภาครัฐให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

- ปรับบทบาท ภารกิจ และลดขนาดภาครัฐให้เล็กลงและคล่องตัว
- ขับเคลื่อนการบริหารการพัฒนาและการบริหารงานเชิงพื้นที่ให้มีศักยภาพสูง
- วางแผนงานและบริหารทรัพยากรให้เป็นไปอย่างคุ้มค่าและเกิดประโยชน์ต่อประชาชน

2. การพลิกโฉมการให้บริการประชาชนและระบบการบริหารงานภาครัฐ

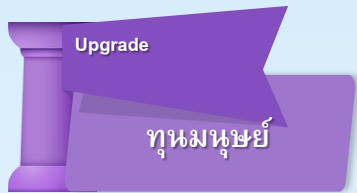
- ขับเคลื่อนการบริหารและการให้บริการด้วยข้อมูล เทคโนโลยี และนวัตกรรม
- ปรับปรุงกฎหมายให้เอื้อต่อการพัฒนาและแข่งขันยึดประโยชน์ของประเทศและประชาชนเป็นสำคัญ

3. การปฏิรูปการบริหารกำลังคนและวัฒนธรรมการทำงานภาครัฐ

- บริหารจัดการบุคลากรภาครัฐให้สอดคล้องกับเป้าหมายประเทศ
- พัฒนาระบบนิเวศภาครัฐให้เอื้อต่อการทำงานของบุคลากร

4. การสร้างความโปร่งใส ปลอดภัยและประเพณีมิชอบของภาครัฐ

- สร้างวัฒนธรรมสุจริตในทุกภาคส่วน
- เพิ่มต้นทุนของการทุจริตและประเพณีมิชอบให้สูงขึ้น

เสาทุนมนุษย์

1. การส่งเสริมการมีจำนวนประชากรรองรับการพัฒนาประเทศ

- ช่อม แนวโน้มอัตราการเกิดไม่ให้อดลง
- เสริม กำลังแรงงาน โดยดึงกลุ่มประชากรที่ยังใช้ศักยภาพได้ไม่เต็มที่เข้าสู่ตลาดแรงงาน
- สร้าง ระบบบริหารจัดการแรงงานต่างชาติทักษะสูง

2. การปรับแนวคิดและรูปแบบการจัดการศึกษาและการเรียนรู้

- เสริม ทักษะพื้นฐานที่จำเป็น โดยเฉพาะ Soft Skills EQ ดิจิทัล/AI
- ช่อม ระบบการเรียนรู้แบบแยกสาขาวิชา ส่งเสริมการจัดการศึกษาข้ามศาสตร์
- ช่อม บทบาทมหาวิทยาลัยให้เป็นฐานการผลิตองค์ความรู้ งานวิจัย และนวัตกรรม
- ช่อม ระบบการบริหารจัดการการศึกษาผ่านการกระจายอำนาจและให้อิสระแก่สถานศึกษาที่มีความพร้อม
- สร้าง ระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิตที่ยืดหยุ่น

3. การปรับกลไกการพัฒนาทักษะแรงงานและการจ้างงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์

- ช่อม หลักสูตรการฝึกอบรมให้รองรับแรงงานทั้งในและนอกระบบ
- ช่อม โครงสร้างค่าจ้างให้สะท้อนผลิตภาพและทักษะที่แท้จริง
- สร้าง ระบบแพลตฟอร์มโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลกลางด้านแรงงาน

4. การวางรากฐานสวัสดิการที่มั่นคง

- ช่อม ระบบความคุ้มครองทางสังคม ด้วยระบบฐานข้อมูลทางสังคมแบบบูรณาการ เสริม ฐานรายได้ทางการคลัง
- ช่อม ระบบบริการสุขภาพไปสู่ระบบที่มุ่งเน้นคุณค่า (Value-based Healthcare)
- สร้าง สวัสดิการเพื่อเพิ่มผลิตภาพ (Productive Welfare)
- สร้าง ระบบสุขภาพเชิงป้องกัน

เสาทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม

1. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน

- พันฟู อนุรักษ์และรักษาฐานทรัพยากรธรรมชาติ
- ช่อม กลไกการจัดสรรทรัพยากรแบบดั้งเดิมไปสู่การใช้ประโยชน์ทรัพยากรอย่างรู้คุณค่าและยั่งยืน
- เสริม การสนับสนุนการเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจจากความหลากหลายทางชีวภาพ และการประยุกต์แนวคิดเศรษฐกิจ (BCG)
- จัดทำบัญชีทุนทางธรรมชาติของประเทศ
- สร้างแรงจูงใจให้เอกชนลงทุนในกิจกรรมอนุรักษ์และพันฟูทรัพยากรธรรมชาติ

2. การยกระดับการจัดการมลพิษ

- เร่งแก้ไขปัญหามลพิษตามแหล่งกำเนิดมลพิษ
- สร้างเงื่อนไขให้ผู้ผลิตมีความรับผิดชอบต่อผลิตภัณฑ์และบรรจุกฎหมายของตนเองตลอดวัฏจักรชีวิต
- สร้างกลไกในบริบทพฤติกรรมของประชาชนให้มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ รักษา ใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติ ควบคู่กับการเพิ่มกลไกความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมตามหลักการผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย
- ช่อมการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการมลพิษให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม

3. การรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเพื่อสร้างภูมิคุ้มกันทางเศรษฐกิจและสังคม

- สร้าง พัฒนาระบบบริหารจัดการทรัพยากรน้ำอย่างบูรณาการระดับลุ่มน้ำและระดับพื้นที่
- ช่อม พัฒนาแพลตฟอร์มและเชื่อมโยงข้อมูลในการให้ความช่วยเหลือและเยียวยาประชาชน
- มาตรการผังเมืองและการกำหนดเขตการใช้ประโยชน์ที่ดินให้สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่
- การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เครื่องมือและอุปกรณ์เพื่อเพิ่มความสามารถในการกักเก็บน้ำของประเทศและทนต่อภัยพิบัติ รวมทั้งเพิ่มบทบาทให้แก่ชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำในพื้นที่

4. การมุ่งสู่สังคมคาร์บอนต่ำเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน

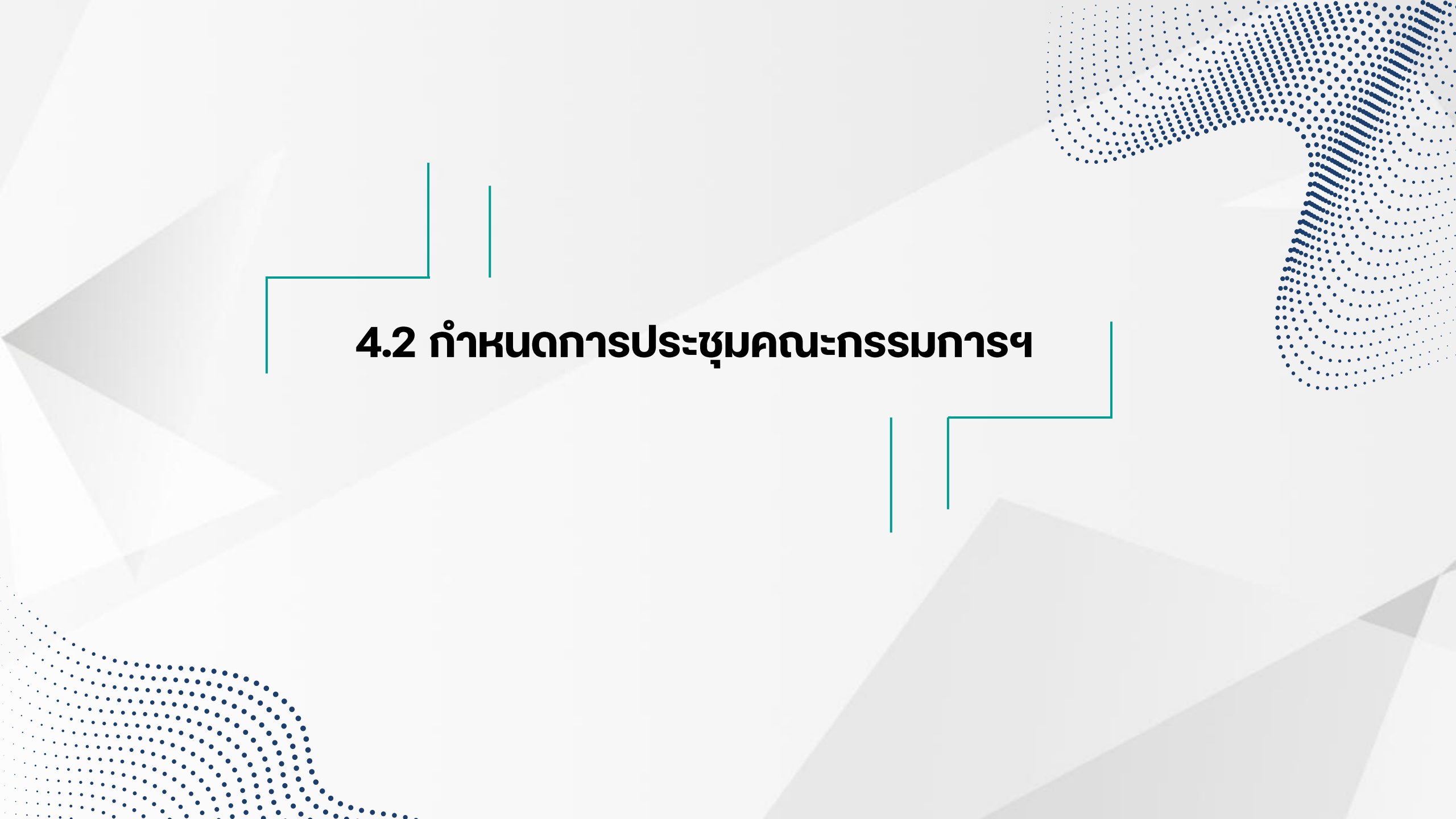
- สร้าง ปรับโครงสร้างระบบไฟฟ้า กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องให้รองรับการเพิ่มสัดส่วนของพลังงานหมุนเวียน/พลังงานสะอาด
- สร้าง พัฒนาระบบโลจิสติกส์สีเขียว เสริม การทำเกษตรอัจฉริยะควบคู่กับการขยายผลการรับรองมาตรฐาน GAP Zero Burning

5. การพัฒนากลไกในการสนับสนุนเป้าหมายและขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและสังคมคาร์บอนต่ำ

- สร้างระบบแรงจูงใจด้านการเงิน /การลงทุนให้แก่ผู้ประกอบการเพื่อปรับตัวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและสังคมคาร์บอนต่ำ
- พัฒนากลไกในการสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายและขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเพื่อให้ทุกภาคส่วนเข้าถึงตลาดคาร์บอนได้โดยสะดวก และสามารถแข่งขันได้กับเวทีการค้าโลก
- วิจัยและพัฒนาเครื่องมือ/เทคโนโลยีภายในประเทศเพื่อรองรับการเข้าสู่สังคมคาร์บอนต่ำและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

เสาเทคโนโลยีและนวัตกรรม

1. **การยกระดับขีดความสามารถทางเทคโนโลยีในสาขา ยุทธศาสตร์**
2. **การยกระดับการลงทุนด้านนวัตกรรมของภาคเอกชน ด้วยการสร้างอุปสงค์และกลไกร่วมลงทุน**
 - การสร้างอุปสงค์และตลาดนำนวัตกรรม
 - การยกระดับขนาดการสนับสนุนและการร่วมลงทุน ร่วมวิจัยระหว่าง ภาครัฐและเอกชน
3. **การวางโครงสร้างพื้นฐานด้านคุณภาพและข้อมูลเพื่อ รองรับเศรษฐกิจนวัตกรรม**
 - การยกระดับระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านคุณภาพ
 - การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านข้อมูลและอริปไตยด้านข้อมูลของ ประเทศเพื่อรองรับการพัฒนานวัตกรรม
4. **การพัฒนากำลังคนทักษะสูงและผู้ประกอบการ นวัตกรรมเพื่อรองรับสาขายุทธศาสตร์**
 - การพัฒนากำลังคนทักษะสูงตลอดห่วงโซ่เพื่อรองรับสาขา ยุทธศาสตร์
 - การลดอุปสรรคและยกระดับผู้ประกอบการฐานนวัตกรรม
5. **การยกระดับการถ่ายทอดเทคโนโลยี**
 - การถ่ายทอดและใช้ประโยชน์เทคโนโลยีจากฐานวิจัยในประเทศ
 - การสร้างกลไกถ่ายทอดและดูดซับเทคโนโลยีจากการลงทุน ต่างประเทศอย่างเป็นระบบ
6. **การยกระดับกลไกขับเคลื่อนและระบบงบประมาณ วรรณ เพื่อรองรับพันธกิจระดับชาติ**
 - การปรับปรุงกลไกการขับเคลื่อนพันธกิจระดับชาติแบบมุ่งเป้า
 - การยกระดับระบบงบประมาณด้านวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม สาระบบที่ยึดผลสัมฤทธิ์ ต่อเนื่อง โปร่งใส ตรวจสอบได้

The background features a light gray geometric design with overlapping triangles and a pattern of small blue dots in the corners.

4.2 กำหนดการประชุมคณะกรรมการฯ

ความคืบหน้าที่ผ่านมาและแผนการดำเนินงานของคณะกรรมการฯ ในระยะต่อไป

มีนาคม 2569

อา.	จ.	อ.	พ.	พฤ	ศ.	ส.
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

ประชุมเศรษฐกิจ ครั้งที่ 1 (6 มี.ค. 69)

เวลา: 9.00-12.00 น.

รายละเอียด: ภาพรวมเศรษฐกิจ

มิถุนายน 2569

อา.	จ.	อ.	พ.	พฤ	ศ.	ส.
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30				

ประชุมเศรษฐกิจ ครั้งที่ 4 (11 มิ.ย. 69)

เวลา: 14.00-16.00 น.

รายละเอียด: ระบบนิเวศการปรับตัวแรงงาน และการแข่งขัน

ประชุมเศรษฐกิจ ครั้งที่ 5 (24 มิ.ย. 69)

เวลา: 09.00-12.00 น.

รายละเอียด: เศรษฐกิจนอกกรอบ และ SMEs

เมษายน 2569

อา.	จ.	อ.	พ.	พฤ	ศ.	ส.
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30		

ประชุมเศรษฐกิจ ครั้งที่ 2 (9 เม.ย. 69)

เวลา: 14.00-16.00 น.

รายละเอียด: การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจรายสาขา (Real Sector)

กรกฎาคม 2569

อา.	จ.	อ.	พ.	พฤ	ศ.	ส.
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

ประชุมเศรษฐกิจ ครั้งที่ 6 (2 ก.ค. 69)

เวลา: 14.00-16.00 น.

รายละเอียด: ยุทธศาสตร์การพัฒนาสาขาเป้าหมาย

ประชุมเศรษฐกิจ ครั้งที่ 7 (17 ก.ค. 69)

เวลา: 9.00-12.00 น.

รายละเอียด: การเงิน และการคลัง

พฤษภาคม 2569

อา.	จ.	อ.	พ.	พฤ	ศ.	ส.
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

ประชุมเศรษฐกิจ ครั้งที่ 3 (18 พ.ค. 69)

เวลา: 16.00-18.00 น.

รายละเอียด: การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจรายสาขา (Real Sector)

สิงหาคม 2569

อา.	จ.	อ.	พ.	พฤ	ศ.	ส.
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29

ประชุมเศรษฐกิจ ครั้งที่ 8 (24 ก.ค. 69)

เวลา: 14.00-16.00 น.

รายละเอียด: เป้าหมายและตัวชี้วัดสาขาเศรษฐกิจ

ประชุมเศรษฐกิจ ครั้งที่ 9 (18 ส.ค. 69)

เวลา: 10.00-12.00 น.

รายละเอียด: สรุป

2

กรอบระยะเวลาดำเนินการ

- 24 ก.ค. ส่ง ppt สารสำคัญของเสา สำหรับประชุมคกก.กลาง ครั้งที่ 4/69
- 20 ส.ค. ส่งเนื้อหา text 10 หน้า สำหรับประชุมสภาพัฒนาฯ (ครั้งที่ 8/69)

ก.ค. 69

ส.ค. 69

ก.ย. 69

ต.ค. 69

พ.ย. 69

ธ.ค. 69

ม.ค. 70

1 ก.ค.

ประชุมหารือร่วมกับ ผอ./ผชช.
ภายใน สศช.

9 ก.ค.

ประชุมหารือร่วมกับ ลศช. รศช.
ครั้งที่ 5/69

WE'RE
HERE

24 ก.ค.

คกก.ยกร่างฯ รายงาน
นำเสนอสาระสำคัญให้ กศว.
(ppt)

6 ส.ค.

ประชุม คกก.กลาง ครั้งที่ 4/69
(เห็นชอบสาระสำคัญของร่างแผนฯ 14
ก่อนนำเสนอสภาพัฒนาฯ)

20 ส.ค.

คกก.ยกร่าง รายงาน
นำเสนอเนื้อหาฉบับปรับปรุง
(เนื้อหา text 10 หน้า)
ให้ กศว.

ภายใน
15 ส.ค.

จังหวัด/กลุ่มจังหวัด
จัดส่งเป้าหมาย แผน และข้อเสนอ
โครงการ ให้ สศช.

2 ก.ย.

สภาพัฒนาฯ (ครั้งที่ 8/69)
ให้ความเห็นต่อ
ร่างแผนฯ 14 (เบื้องต้น)

21 ก.ย.

ประชุมประจำปี สศช. 69
(ร่างแผนฯ 14)

25 ก.ย.

คกก.ยกร่าง
ส่งร่างแผนฯ ฉบับปรับปรุง
(ตามความเห็น) ให้ กศว.

29 ก.ย.

ประชุม คกก.กลาง ครั้งที่ 5/69
(ให้ความเห็นร่างแผนฯ ที่ปรับปรุง
ก่อนนำเสนอสภาพัฒนาฯ)

30 ก.ย.

จังหวัด/กลุ่มจังหวัด
จัดส่งเป้าหมาย แผน (ฉบับปรับปรุง)
และข้อเสนอโครงการที่เกี่ยวข้อง
ให้ สศช.

7 ต.ค.

สภาพัฒนาฯ
(ครั้งที่ 9/69)
เห็นชอบ ร่างแผนฯ 14
(สำหรับหน่วยงานใช้อ้างอิง
ในการจัดทำคำขอ ข.ป.บ.)

12-18 ต.ค.

การประชุม IMF-WB

ปลาย
ต.ค.

ส.ป. เริ่มเตรียมการ
ยุทธศาสตร์การจัดสรร
งบประมาณ 71

31 ต.ค.

จังหวัด/กลุ่มจังหวัด
จัดส่ง MOU
เพื่อขับเคลื่อนแผน (ถ้ามี)
ให้ สศช.

ต้น พ.ย.

ผู้แทนคณะทำงานฯ
จัดทำร่างยุทธศาสตร์
การจัดสรรงบประมาณ 71

กลาง พ.ย.

ประชุม คกก.กลาง
ครั้งที่ 6/69
(แนวทางการเชื่อมโยงการ
ดำเนินการตามแผนฯ ในปีแรก
กับการจัดสรรงบประมาณ ปี 71)

กลาง-ปลาย
พ.ย.

คณะอนุกรรมการ
ประจำปีภาค เห็นชอบ
เป้าหมาย แผน ข้อเสนอ
โครงการ และ MOU

ครม. เห็นชอบ
ยุทธศาสตร์การจัดสรร
งบประมาณ 71

ครม. เห็นชอบ
กรอบวงเงิน
งบประมาณ 71

- ก.บ.บ. เห็นชอบ
เป้าหมาย แผน
ข้อเสนอโครงการ
และ MOU
- ครม. เห็นชอบแผน
และข้อเสนอโครงการ

นรม.มอบนโยบาย
งบประมาณ 71

หน่วยงานจัดทำคำขอ
งบประมาณ 71

กลาง ม.ค.

ประชุม คกก.กลาง
ครั้งที่ 7/69
(กลไกการขับเคลื่อน
และการติดตามประเมินผล)